

ROOVER, Peter de (Turnhout 20 mei 1962).

Behaalde het diploma van licentiaat in de toegepaste economische wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen (1983-1984) en gaf daarna les aan het Sint-Aloysius- en het Sint-Eligiusinstituut.

Vader De Roover was van 1964 tot 1982, aan de vooravond van de fusie met Antwerpen, **Volksunie**-gemeenteraadslid in Berchem. Ook Peter werd, ondanks het **Egmontpact** van 1977, lid van de Volksunie (VU). Hij bekleedde verscheidene lokale bestuursfuncties en was voorzitter van de **Volksunie-Jongeren** van Groot-Antwerpen. Net voor de parlementsverkiezingen van december 1987 namen hij en zijn latere medestander bij de **Vlaamse Volksbeweging** (VVB), **Jan Jambon**, ontslag uit de partij. Ze waren ontgoocheld over de verruimingsoperatie bij de VU en verweten voorzitter **Jaak Gabriëls** en Antwerps boegbeeld **Hugo Schiltz** dat ze, boven de hoofden van de militanten heen, **Herman Lauwers** (gewezen verbondscommissaris van het **Vlaams Verbond van Katholieke Scouts**) een verkiesbare plaats aanboden.

Vrienden uit het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** (KVHV) vroegen De Roover, zelf gewezen hoofdredacteur van het Antwerpse KVHV-blad *Tegenstroom*, een Antwerpse afdeling van de VVB op te richten. De Roover werd voorzitter en lid van het hoofdbestuur dat na de dood van **Paul Daels** door **Jaak van Waeg** werd geleid. In 1988

werd De Roover voorzitter van het politiek bureau van de vvb. Vooral de jongeren binnen de vrij slome vvb verzetten zich tegen de **staats**hervorming van 1988. Het politiek bureau maakte nog een studie over de volgens de vvb onrechtvaardige regeling van de onderwijsfinanciering, maar de V.B. was verdeeld en reageerde amper op de nieuwe fases in de staats

hervorming. In 1989 werd De Roover voorzitter van de vvb. Van Waeg was geen kandidaat meer en Jambon vreesde te weinig tijd te hebben. De Roover haalde het gemakkelijk van de enige tegenkandidaat, Steven Borginon. In zijn eerste toespraak legde hij de nadruk op de Europese dimensie en op een meer radicale opstelling van de V.B. In 1992 en 1995 werd De Roover herkozen. Er was geen tegenkandidaat.

Met De Roover werd de vvb jonger en radicaler. De vvb trad ook meer naar buiten dan onder Van Waeg. Tussen 1989 en 1996 verdubbelde het leden-tal (van 2000 naar 4000). De vereniging had vooral belangstelling voor de problematiek van Vlaams-Brabant die gekoppeld werd aan verzet tegen Brussel als hoofdstad van de Europese Unie. De vvb stelde zich kritisch op tegen het verdrag van Maastricht (1991) en kante zich tegen het stemrecht voor inwoners van Europese lidstaten bij gemeenteraadsverkiezingen. Op haar congres van 21 april 1991 sprak ze zich uit voor Vlaamse onafhankelijkheid. Tijdens een meeting met 1400 aanwezigen in Gent, bespeelde de vvb twee jaar later hetzelfde thema (28 november 1993).

Tot massale mobilisatie bleek de vvb niet meer in staat. Toch beïnvloedde de kleine kern rond De Roover de radicale vleugel van de V.B., onder meer

Peter de Roover werd in 1989 voorzitter van de vvb. Met De Roover werd de vvb jonger en radicaler. Tussen 1989 en 1996 verdubbelde het ledental. De vereniging had vooral belangstelling voor de problematiek van Vlaams-Brabant die gekoppeld werd aan verzet tegen Brussel als hoofdstad van de Europese Unie. Op haar congres van 21 april 1991 sprak ze zich uit voor Vlaamse onafhankelijkheid. (WIJ)

met vrije tribunes, brochures en boeken en met hun standpunten in het **Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen**. De vvb stond mee aan de basis van initiatieven als Stop Euro-Brussel (een bundeling van personen en niet van verenigingen), van het **Aktiekomitee Vlaanderen '90** (een bundeling van verenigingen), het Halle-Vilvoordecomité, en het **Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid** (ongeveer dertig verenigingen).

Door de gemeenschappelijke eis voor Vlaamse onafhankelijkheid en doordat de vvb het cordon sanitair rond het **Vlaams Blok** (VB) niet onderschreef, werd de vvb vaak met het VB geïdentificeerd. Maar volgens De Roover kiest de vvb voor het zogenaamde "realistisch radicalisme", verdedigt ze een Vlaams programma zonder ideologische keuzen en praat ze met iedereen, ook met het VB. Na verloop van jaren sloten ook progressievere radicale **flaminganten** bij de vvb aan, vooral in Brussel. De Roover zelf zegt in de eerste plaats inspiratie te vinden bij **Max Lamberty**.

WERKEN: *To the Intellectuals of Zoetenaai and Lootenhulle: een oud debat heropend: taalgebruik in het onderwijs*, 1990; – *De Stomme van Berlaymont: wordt 1993 een nieuw 1830*, 1992; – 'Naar de multiculturele samenleving', in G. Tastenhoye, *Naar de multiculturele samenleving*, 1993; – met J. Jambon, *Vlaanderen staat in Europa*, 1994.

PETER RENARD